

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผู้วิจัยได้นำเสนอ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และวิธีสอนอ่านแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และวิธีสอนอ่านแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปสูงกว่าผลก่อนเรียน และนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ
2. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ
3. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีเจตคติที่ดีกับการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เรียนภาคเรียนที่ 1 ปการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน จำนวน 61 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Selection)

2.1 ตอนเรียน A1 กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน โดยกลุ่มทดลองดำเนินการสอน โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

2.2 ตอนเรียน B1 กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนแบบปกติ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอน 2 วิธี คือ

3.1.1 วิธีสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

3.1.2 วิธีสอนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป English Reading for General Purposes (15001126)

3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป English Reading for General Purposes (15001126)

3.2.3 เจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยคัดเลือกจากหนังสือเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป English Reading for General Purposes (15001126) ของนางสาวสุธนา กังแฮ มีบทเรียนทั้งหมด 8 บท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Unit 1: Pilot- A dream Job?

Reading Skills: Word Skills Roots, Prefixes and Suffixes

Unit 2: Computers to match man by 2029

Reading Skills: Using Context Clues

Unit 3: 36 Hours in Kyoto, Japan

Reading Skills: Skimming and Scanning Text

Unit 4: Reading Graphs

Reading Skills: Reading Graphs Strategies

Unit 5: Famous People

Reading Skills: Recognizing Sequence

Unit 6: Eliminating Trans Fats

Reading Skills: Making Inferences

Unit 7: Old English to Modern English Words

Reading Skills: Identifying Topics, Main Ideas Topic Sentence and Supporting Details

Unit 8: Global Warming

Reading Skills: Organizational Patterns of Paragraphs

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวม 15 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ศึกษาในการรวบรวมข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre Test) และการทดสอบหลังเรียน (Post Test) เมื่อได้รับการสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ

2. แบบทดสอบกลางเทอม และปลายเทอม แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวนอย่างละ 60 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพของค่าความเชื่อมั่นแล้วสำหรับข้อสอบปลายเทอม โดยวิธีประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) มีค่าเท่ากับ 0.764 ซึ่งวิเคราะห์โดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เพื่อการศึกษาค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ

3. แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถอยู่ในระดับใดและทำการเก็บผลคะแนนจากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างไว้

2. ผู้วิจัยทำการทดลองสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) สำหรับกลุ่มทดลองสอน ตาม มคอ. 3 จำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง

รวมเป็นเวลา 45 ชั่วโมง สำหรับกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ สอนตาม มคอ. 3 จำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 45 ชั่วโมง

3. หลังจากดำเนินการทดลองสอนตามที่กำหนดใน มคอ. 3 เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

4. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบทดสอบกลางภาค เมื่อทดลองสอนได้ จำนวน 8 ครั้ง และทำแบบทดสอบปลายภาค เมื่อทดลองสอนได้ ครบจำนวน 15 ครั้ง เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างได้มีการพัฒนาทางการอ่านหลังจากเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA)

5. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียน

6. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน แบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค รวมทั้งแบบสอบถามเจตคติของกลุ่มตัวอย่างของผู้เรียนมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียน โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) และการสอนแบบปกติ ทำได้โดยการนำผลข้อมูลจากการทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ประเมินทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเปรียบเทียบกัน โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่าความแตกต่างด้านความสามารถของกลุ่มประชากร โดยใช้สถิติ t-test dependent สำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภายในกลุ่ม และใช้สถิติ t-test independent สำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนระหว่างกลุ่ม

2. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) และการสอนแบบปกติทำได้โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนหลังเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาตอนเรียน A1 (กลุ่มทดลอง) ใช้วิธีการสอนโดยใช้การสอนหลักการบูรณาการของเมอร์ดอค (Murdoch Integrated Approach: MIA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์คะแนนหลังเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษา ตอนเรียน B1 (กลุ่มควบคุม) ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ต่ำกว่าก่อนเรียน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาตอนเรียน A1 (กลุ่มทดลอง) ใช้วิธีการสอนโดยใช้การสอนหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (Murdoch Integrated Approach: MIA) สูงกว่าตอนเรียน B1 (กลุ่มควบคุม) ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาตอนเรียน A1 (กลุ่มทดลอง) ใช้วิธีการสอนโดยใช้การสอนหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (Murdoch Integrated Approach: MIA) สูงกว่าตอนเรียน B1 (กลุ่มควบคุม) ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติ ในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (English Reading for General Purposes) โดยรวมตอนเรียน A1 (กลุ่มทดลอง) ใช้วิธีการสอนโดยใช้การสอนหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (Murdoch Integrated Approach: MIA) อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ซึ่งสูงกว่าตอนเรียน B1 (กลุ่มควบคุม) ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีความแตกต่างกันโดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเจตคติที่ดีกับการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป มากกว่ากลุ่มควบคุม คิดเป็นร้อยละ 2.41

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผู้วิจัยได้นำเสนอการอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐาน ดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีคะแนนหลังเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปสูงกว่าผลก่อนเรียน โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาตอนเรียน A1 (กลุ่มทดลอง) มีค่าเท่ากับ 19.32 สูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 18.71 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาตอนเรียน A1 (กลุ่มทดลอง) ใช้วิธีการสอนโดยใช้การสอนหลักการบูรณาการของ เมอร์ต็อค (Murdoch Integrated Approach: MIA) มีค่าเท่ากับ 19.32 สูงกว่าตอนเรียน B1 (กลุ่มควบคุม) ใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีค่าเท่ากับ 17.17 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาตอนเรียน A1 (กลุ่มทดลอง) มีค่าเท่ากับ 75.13 และตอนเรียน B1 (กลุ่มควบคุม) ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีค่าเท่ากับ 72.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษามีเจตคติที่ดีกับการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (English Reading for General Purposes) โดยใช้วิธีสอนตามหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) อยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติ โดยรวมตอนเรียน A1 (กลุ่มทดลอง) อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 มากกว่าตอนเรียน B1 (กลุ่มควบคุม) ใช้วิธีการสอนแบบปกติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีความแตกต่างกันโดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเจตคติที่ดีกับการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป มากกว่ากลุ่มควบคุม คิดเป็นร้อยละ 2.41

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามข้อ 1-3 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นักศึกษาสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเต็มที่ นักศึกษามีความสนใจ กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดความเข้าใจและความรู้ที่มีความหมายต่อตนเองด้วยขั้นตอนการสอน 7 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Asking priming questions) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะตั้งคำถาม หรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น และก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้นๆ เท่ากับว่าเป็นการโน้มน้าวให้ผู้เรียนสนใจเรื่องที่จะอ่านในโอกาสต่อไป การอภิปรายร่วมกันเป็นกระบวนการคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร คำถามนำ ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงขับ (Drive) ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียน นั่นคือ การกระตุ้นผู้เรียนด้วยปัญหาที่ค้างคั่งไว้ในใจผู้เรียน หลังการอภิปรายร่วมกันว่า สิ่งที่พวกตนเดากันไว้นั้นเป็นการเดาที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด จึงเป็นเรื่องที่ดี ที่ จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงขับอยากจะทำคำตอบให้ตนเอง ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเรื่องที่อ่านได้ พอถึงเวลาอ่านจริง นักศึกษาทุกคนก็พยายามจะค้นหาคำตอบตามที่พวกตนคิดคำตอบไว้ล่วงหน้า นั้น ตรงกับเรื่องที่จะอ่านหรือไม่

2. ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the meaning of vocabularies) สำหรับขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์บางคำ ที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Words) นั้น ผู้เรียนมีความเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยัง คำบางคำผู้เรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือคำบางคำหากมีความหมายหลายอย่าง แฮริส; และซิเพย์ (Harris; & Sipay. 1979 : 294-295) กล่าวว่า ถึงแม้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลายๆ อย่างรวมกัน ไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมาก ต่อความเข้าใจในการอ่าน หากคะแนนความเข้าใจสูง คะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์จะสูงตามด้วย

ดังนั้น คำศัพท์จะช่วยปูพื้นฐานให้ผู้เรียนได้อย่างมากอีกชั้นตอนหนึ่ง เพื่อจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในโอกาสต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของ วิดโดสัน (Widdowson. 1985, p. 82-86) ที่ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เราต้องพยายามขจัดปัญหา และอุปสรรคในการที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน เช่น คำ หรือวลีที่ยากๆ วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหเหล่านี้ได้ก็คือ ให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่านซึ่งจะได้นำสิ่งเหล่านั้นไปใช้แก้ปัญหาในการอ่านได้ ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถหาความหมายคำศัพท์ที่กำหนดให้ในบทอ่านโดยใช้ทักษะ Word Skills Roots, Prefixes and Suffixes และ Using Context Clues ในหนังสือเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป English Reading for General Purposes (15001126) ของนางสาวสุณา กังแฮ นักศึกษาไม่จำเป็นต้องเปิดหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรมทุกคำ และสามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ นักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องมากขึ้น

3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) ให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งในเนื้อหานั้นจะแตกต่างกับเนื้อหาปกติคือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่านามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจขึ้นแล้วยังจะช่วยให้ผู้เรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลา และต้องพยายามทำความเข้าใจเรื่องโดยตลอดด้วยเนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) การที่ผู้เรียนเขียนตอบ คือ การตอบสนอง (Response) และได้รับแรงเสริม (Reinforcement) จากการเฉลยคำตอบในตอนหลัง ซึ่งมีหลักการอย่างเดียวกับบทเรียนโปรแกรมสำเร็จรูป และเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่ดีของ มิลเลอร์ (จรัญรัตน์ศิลา. (2539, หน้า 48; อ้างอิงจาก Miller. 1973, p. 15-19) คือ การเรียนที่ดีนั้นต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ แรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนอง แรงเสริม (Drive) (Stimulus) (Response) (Reinforcement) นอกจากนี้ยังมีทักษะการอ่านหลายทักษะที่ฝึกนักศึกษาให้ใช้ในการอ่านแต่ละบทเรียนหนังสือเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป English Reading for General Purposes (15001126) ของ นางสาวสุณา กังแฮ เช่น Skimming and Scanning Text, Reading Graphs Strategies, Recognizing Sequence, Making Inferences, Identifying Topics, Main Ideas Topic Sentence and Supporting Details และ Organizational Patterns of Paragraphs ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดแล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่านามกับคำสรรพนามในได้อย่างถูกต้อง และการใช้ทักษะเหล่านี้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น

4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) เป็นขั้นที่จะใช้ทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ดี คือ การให้ผู้เรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด ที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยผู้เรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้น ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (A Sentence Completion Exercise) และการให้ผู้เรียนเติมข้อความนั้น ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ผู้เรียนจะไม่สามารถไปลอกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบได้ แต่หากผู้สอนคิดว่าความสามารถของผู้เรียนไม่สามารถที่จะใช้ภาษา และสำนวนของตัวเองได้ อาจจะใช้วิธีเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (Main Idea) มาเป็นประโยคที่ให้ผู้เรียนเติมใจความสมบูรณ์แทนก็ได้ วิดโดสัน (Widdowson. 1979, p. 119-122) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจนั้น จะต้องมีการเตรียมอย่าง

ดี และต้องพร้อมที่จะทำแบบฝึกหัดเหล่านั้น ซึ่งหมายความว่า จะต้องเสริมให้ผู้เรียน พยายามใช้คำพูด หรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าไปร่วมปัญหาอย่างแท้จริง แบบฝึกหัดเหล่านั้นได้แก่ 1. การเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) 2. การเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ (Transformation) วิดโดสัน ไม่นิยมใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple choices) เพราะผู้เรียน อาจเกิดการสับสนหรือใช้การเดา และไม่ช่วยพัฒนาทักษะอื่นเลย ตรงกันข้ามหากฝึกให้ผู้เรียนตอบ แบบเติมคำให้สมบูรณ์ หรือแบบเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ นอกจากเป็นการฝึกการอ่านแล้ว การเขียนของผู้เรียนก็ได้รับการพัฒนาด้วยพร้อมกัน ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถทำ แบบฝึกหัดแบบปลายเปิดได้ โดยนักศึกษาที่ตอบคำถามหรือเติมข้อความได้สมบูรณ์ โดยใช้ภาษาของตนเอง

5. ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) เป็นชั้นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำความรู้ หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะทำให้นำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการ อ่านมาเสนอใหม่ ในรูปแบบตารางแผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างไม่อย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสม ของข้อมูล หากผู้เรียนทำได้ก็ย่อมแสดงว่าผู้เรียนจับประเด็นสำคัญๆ ได้ กิจกรรมอย่างนี้น่าสนใจมาก ตามความคิดเห็นของเมอร์ตอค ที่กล่าวว่ามันไม่ใช่แบบฝึกหัดทั่วไป แต่เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน หาทางแก้ไขปัญหา วิดโดสัน (Widdowson. 1979, p. 141-142) กล่าวว่า กิจกรรมแบบการถ่ายโอน ข้อมูลนี้เป็นกิจกรรมที่ดี และนับเป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร หรือเป็นการแปลงรูปข้อมูลให้เป็นไปอีก รูปแบบหนึ่ง ดังนั้น หากผู้สอนคิดว่าผู้เรียนเข้าใจ และมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้ว อาจให้ผู้เรียนแสดง ความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้ หรืออาจเขียนในรูปภาพอธิบาย หรือแผนภาพ (Diagram) เป็นต้น เขากล่าวต่อไปว่า กิจกรรมแบบนี้จะช่วยส่งผลต่อผู้เรียนถึงสองทาง คือ พัฒนาความสามารถ ในการอ่าน ซึ่งเป็นการสื่อสารจากคำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือให้ผู้เรียนได้อ่าน และอีกด้านหนึ่ง คือ ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนด้วย ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ ได้รับจากการอ่านมาเขียนใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น ตาราง แผนภูมิ รูปภาพ

6. ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) ในขั้นนี้ ผู้สอนให้ประโยคมาจำนวนหนึ่ง แล้วให้ผู้เรียนเรียบ เรียงอนุเฉทซึ่งนั่นก็คือ กิจกรรมการต่อชิ้นส่วน สำหรับกิจกรรมนี้ตามความคิดเห็นของ เมอร์ตอค คิด ว่ามีประโยชน์มากอย่างยิ่งทั้งเป็นการฝึกพูดและคิด ผู้เรียนต้องใช้สมาธิอย่างมาก วิธีการคือผู้สอน เตรียมชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยค เหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้องด้วยกิจกรรมการต่อ ชิ้นส่วนนี้ อาจจะทำให้ทำเป็นกลุ่ม หรือทำเป็นรายบุคคลก็ได้ ประโยคที่ให้ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือ เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งและกิจกรรมนั้นๆ ก็เพื่อต่อประโยคให้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา หรือรู้เรื่องที่กิดขึ้น การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกันต้องพูดและถามกัน แล้วพิจารณาเลือกข้อมูล มาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง และตลอดระยะเวลาทำกิจกรรม จะพบว่า ผู้เรียนให้ความสนใจและ เกิดแรงจูงใจในการเรียนอย่างมาก ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถช่วยกันทำกิจกรรมการ ต่อชิ้นส่วนของประโยค และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังของเนื้อเรื่องได้ ถูกต้อง

7. ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting) เป็นขั้นตอนการประเมินผล การเรียน ส่วนใหญ่ก็ทำกันอยู่เกือบทุกขั้นตอนแต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้ง หนึ่ง และให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาเพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่ผู้เรียนต่อไป ผลจาก การศึกษาพบว่า ผู้สอนประเมินผล การอ่านของนักศึกษา โดยตรวจสอบและแก้ไขใบงานจาก แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน ปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี

ด้วยขั้นตอนดังกล่าว ทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุณารี เจริญธรรมา (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผลงานวิจัยของ นรินทร์ โพธิ (2549) ได้ศึกษาผลของการศึกษาทางผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความ สนใจของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค(MIA) กับวิธีสอน ตามปกติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยวิธี สอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านก่อนและหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวมพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน หลังเรียนจะแตกต่างจากก่อนเรียนทั้ง 2 วิธี แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนของทั้งสองวิธี พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) ผู้วิจัยพบว่า วิธีสอน อ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) เน้นการสอนแบบบูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ เข้าด้วยกัน คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดระยะเวลาของการทำกิจกรรม ในแต่ละ กิจกรรมจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน นักศึกษาได้เรียนรู้ ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม แสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ และเป็นกิจกรรมที่มีการจัดการเรียนรู้ จากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก จึงเป็นปัจจัยเอื้อต่อความเข้าใจในการอ่านทำให้นักศึกษาที่เรียน โดยใช้วิธี สอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักศึกษามีเจตคติที่ดีกับการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปโดยใช้วิธีสอนตามหลัก การบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) อยู่ในระดับมาก จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักศึกษามี เจตคติที่ดีต่อวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับ มาก คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.35 แสดงว่าเจตคติที่ดี ของ นักศึกษาต่อวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) เป็นวิธีการ สอนอ่านที่ยึดหลักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนนำเอาความต้องการ ความรู้เดิม และ ความรู้ที่จะได้รับมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ ด้วยตัวของนักศึกษาเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้วางแผน เตรียมอุปกรณ์ และคอยให้คำปรึกษาเมื่อนักศึกษามีปัญหา นักศึกษาต้องดำเนินกิจกรรมด้วยตัวของ

นักศึกษาเอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) มีการจัดกลุ่มนักศึกษาเข้ากลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือในการแก้ปัญหาการเรียนรู้อันร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จึงทำให้นักศึกษาเรียนรู้กระบวนการกลุ่มและการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน เกิดความสามัคคีและเกิดสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างกันภายในกลุ่ม บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ มีการถามตอบกันอย่างสนุกสนาน ไม่เครียด และนักศึกษามีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับแนวคิดของ สุรพล พะยอมแย้ม (2544, หน้า 103) ที่ว่า การเสริมสร้างสัมพันธ์ที่ดีหรือการมีกลุ่มเพื่อนเพื่อการเรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนตระหนักถึงความเป็นอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักที่จะช่วยเหลือเพื่อนๆ โดยเฉพาะด้านการเรียน และด้วยการจัดบรรยากาศ หรือสร้างโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด ได้เรียนรู้และเข้าใจกระบวนการทำงานกลุ่มมากขึ้น และทำให้นักศึกษารู้จักเพื่อนมากยิ่งขึ้น การแยกผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม ทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น มีการช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยให้เหตุผลซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถพัฒนาตนเองได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้น จากการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) และส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษผู้เรียนได้วิเคราะห์คำ วิเคราะห์ประโยค หรือวิเคราะห์เนื้อหา ฉะนั้น วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น จึงน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) ผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม ในการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีสอนดังกล่าว เตรียม มคอ.3 สื่อ อุปกรณ์การสอน เช่น ใบความรู้ บัตรภาพ แผ่นภาพ แบบประเมิน แบบบันทึกคะแนน สถานที่ทำการสอนตลอดจนบรรยากาศให้เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. การแบ่งกลุ่มนักศึกษาแต่ละกลุ่มควรแบ่งนักศึกษาให้ละความสามารถ คือ เด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน เพื่อนักศึกษาจะได้ช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม
3. การปฏิบัติกิจกรรมในใบความรู้ แบบฝึกหัด ผู้สอนควรใช้เวลาทำให้เสร็จสิ้นในเวลาเรียน และแจ้งผลการเรียนให้นักศึกษาทราบทันที

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในวิชาการอ่านทุกรายวิชาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ในกลุ่มภาษาไทย ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ เนื่องจากวิชาดังกล่าว เป็นวิชาที่ผู้สอนสามารถเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาได้เช่นเดียวกัน